



**«Αυτό το λόγο θα σας πω, δεν έχω άλλον κανένα. Μεθύστε με το αθάνατο κρασί του Εικοσιένα»**, μας λέει ο εθνικός μας ποιητής **Κωστής Παλαμάς**. Πώς να μη μεθύσει και πώς να μη θαυμάσει κανείς! Οι νόμοι της λογικής ανατράπηκαν από τους ξυπόλητους και πειναλέους προγόνους μας. Παντελώς άοπλοι, εναντίον πάνοπλων, παντελώς ανοργάνωτοι, εναντίον της ισχυρότατης κρατικής μηχανής του Σουλτάνου.

Πώς να μη θαυμάσει, να μη μεθύσει και να μην τρελαθεί κανείς, όταν βλέπει μια μικρή ομάδα ξυπόλητων και πεινασμένων παλικαριών να κουβαλάνε στους ώμους τους μέσα στη βροχή, το κρύο και το χιόνι, πάνω στο ξυλοκρέβατο, τον άρρωστο φυματικό αρχηγό και να κατατροπώνουν τις πανίσχυρες στρατιές του Σουλτάνου; Αφύσικο και παράλογο εγχείρημα πέρα και πάνω από τη λογική νοήμονα ανθρώπου, αυτό ήταν το 21. Μια χούφτα άνθρωποι σκλαβωμένοι για 400 ολόκληρα χρόνια, χωρίς πατρίδα, πεινασμένοι, κυνηγημένοι, εξαθλιωμένοι, σκλάβοι και χωρίς καμιά θρησκευτική, οικονομική και πολιτική ελευθερία ξεσηκώθηκαν μόνοι τους και πιστεύοντας αποκλειστικά και μόνο στις δικές τους δυνάμεις, τα έβαλαν με την κραταιά αυτοκρατορία, την πανίσχυρη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά και με όλο τον τότε υποτιθέμενο πολιτισμένο κόσμο, με τη φοβερή και τρομερή Ιερή Συμμαχία.

Αμέτρητους ποταμούς αίματος έχυσε ο ελληνικός λαός μέχρις ότου αποκτήσει την πολυπόθητη Ελευθερία και Ανεξαρτησία. Η ελευθερία και η εθνική ανεξαρτησία(έστω και κουτσουρεμένη) του ελληνικού έθνους, ήταν αποτέλεσμα σκληρών και τιτάνιων αγώνων του λαού μας **Ο αγώνας του 21 έχει ηρωισμούς αφάνταστους και μεγάλους, έχει μεγαλεία, έχει όμως και προδοσίες, δολοπλοκίες, ίντριγκες, έχει τον τρομερό αδελφοκτόνο εμφύλιο, έχει τα αιώνια και τραγικά λάθη της φυλής μας που φαίνεται να** **μας ακολουθούν εσασί**. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο εξολοθρευτής του Δράμαλη, ο πορθητής της Τριπολιτσάς, το στρατηγικό μυαλό του αγώνα, ο θρυλικός **«Γέρος του Μοριά»**, κλείστηκε

στη φυλακή και στη διάρκεια της επανάστασης και αργότερα στα χρόνια του Όθωνα.

Ο νικητής της Γραβιάς, ο **Οδυσσέας Ανδρούτσος**, βασανίστηκε και γκρεμοτσακίστηκε άνανδρα στα τείχη της Ακρόπολης από ελληνικά χέρια. Η πλέον αγνή και ανιδιοτελής μορφή του 21, ο **Νικηταράς ο**

**Τουρκοφάγος**

φυλακίστηκε από τους Βαυαρούς, βασανίστηκε σκληρά και φρικτά, έχασε την όρασή του, λόγω των βασανιστηρίων που υπέστη στη φυλακή και κατέληξε ζητιάνος στα σκαλιά της εκκλησίας και πέθανε πάμπτωχος και ξεχασμένος. Το άλλο στρατηγικό μυαλό του 21, ο

**Καραϊσκάκης**

, κατηγορήθηκε, λαιμοκόπηκε, παραγκωνίστηκε και μέχρι και σήμερα δεν ξέρουμε αν δολοφονήθηκε από τούρκικα ή ελληνικά χέρια.

Ο **Παπαφλέσσας** στη συνέλευση της Βοστίτσας ήταν «απατεών», «εξωλέστατος» και «αλητήριος», άσχετα από τη μετέπειτα στάση του στη διάρκεια του εμφυλίου. Το Μεσολόγγι έπεσε από την πείνα αβοήθητο. Δεν το νίκησαν το Μεσολόγγι ο Κιουταχής και ο Ιμπραήμ, οι δυο Τούρκοι πασάδες. Έπεσε, γιατί η επίσημη τότε κυβέρνηση, αντί να στείλει βοήθεια, κατασπαταλούσε τις αγγλικές λίρες στη δίνη του εμφυλίου, κυνηγώντας τους αντιπάλους και με τον

**Κολοκοτρώνη** στη φυλακή και ο **Μιαούλης** απαιτούσε προκαταβολικά την τρίμηνη πληρωμή των πληρωμάτων για να καταπλεύσει σε βοήθεια.

Ο **Καποδίστριας**, πρώτος κυβερνήτης του ελεύθερου ελληνικού έθνους, που διέθεσε τα πάντα, την προσωπική του περιουσία για την ανόρθωση του έθνους, δολοφονήθηκε στο Ναύπλιο από ελληνικά χέρια. Τα δύο εθνικά δάνεια που πήραμε στη διάρκεια του αγώνα από την Αγγλία (συγκεκριμένα από τον οίκο Ρώτσιλντ), κατασπαταλήθηκαν από τους αιώνιους αετονύχηδες. Από τα 2.800.000 χρυσές λίρες που πήρε η Ελλάδα με τα δύο δάνεια, είναι ζήτημα αν έφτασαν στην τότε αγωνιζόμενη πατρίδα μας 500.000 χρυσές λίρες, από τις οποίες τίποτα δεν πήγε στον αγώνα εναντίον των Τούρκων, αλλά κατασπαταλήθηκαν στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, από τους «πολιτικούς» εναντίον των «στρατιωτικών».

**Η ιστορία του 21 γράφτηκε όπως βόλευε ορισμένους. Άλλα έγιναν και άλλα γράφτηκαν. Άλλοι πολέμησαν και άλλοι δοξάστηκαν. Άλλοι έχυσαν το αίμα τους και άλλοι έγιναν ήρωες.** Αυτοί που πολέμησαν και μάτωσαν, μετά την απελευθέρωση ξεχάστηκαν, παραμελήθηκαν και λιμοκτονούσαν, ενώ κάποιοι άλλοι άκαπνοι και ατσαλάκωτοι καλοπερνούσαν. Το αληθινό και αυθεντικό 21 παραμένει και σήμερα, στις μέρες μας ζητούμενο για τον ελληνικό λαό και την ιστορία του. Δυστυχώς, ό,τι έγινε τότε, (ας πέρασαν 200 χρόνια), καθορίζει τη μοίρα και την πορεία της σημερινής Ελλάδας.

**Ό,τι γινόταν τότε το ίδιο γίνεται και σήμερα. Η θλιβερή ιστορία των εθνικών δανείων ξεκίνησε το 1824 και δυστυχώς συνεχίζεται αμείωτα και με μεγαλύτερη ένταση μέχρι τις μέρες μας. Τα εθνικά δάνεια ήταν και είναι η κύρια αιτία που η χώρα μας παραμένει αλυσοδεμένη σε ξένα κέντρα και δυνάμεις**

. Τα εθνικά δάνεια είναι που υποσκάπτουν τα θεμέλια της εθνικής ανεξαρτησίας και εμποδίζουν την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας. Οι ίδιες δυνάμεις, οι ίδιοι λαοί που εμπλέκονταν τότε στο λεγόμενο «Ανατολικό Ζήτημα», οι ίδιοι εμπλέκονται και σήμερα, συν βέβαια τώρα τους Αμερικάνους που τότε δεν είχαν σχεδόν καμιά ανάμειξη.

Τότε οι πρόγονοί μας ξεκινώντας από το πουθενά αγωνίζονταν για να αποκτήσουν εθνική και κρατική οντότητα. Ζητούμενο ήταν τότε η εθνική ανεξαρτησία και ζητούμενο παραμένει και τώρα το 2019. Σήμερα η χώρα μας έχει μετατραπεί, στα χέρια ντόπιων και ξένων συμφερόντων, σε άθλιο προτεκτοράτο. Η πορεία και η μοίρα του ελληνικού έθνους έχει τις ρίζες της στο 1821, στο τι έγινε και αποφασίστηκε τότε.

**Το 21 δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία.** Δεν προέκυψε τυχαία, στα ξαφνικά και από το πουθενά. Αν στη διάρκεια του επταετούς αγώνα 1821- 1828 χύθηκαν ποταμοί αίματος, άλλοι τόσοι ποταμοί αίματος χύθηκαν στα 400 χρόνια της σκλαβιάς, απ' τη στιγμή που έπεσε η πόλη το 1453, έως την έναρξη της επανάστασης το 1821. Και ακριβώς το 21 πάτησε, στηρίχτηκε, εμπνεύστηκε και καθοδηγήθηκε από όλους τους μικρούς και μεγάλους αγώνες που προηγήθηκαν σε όλα τα 400 χρόνια της σκλαβιάς. Μικρά και μεγάλα επαναστατικά κινήματα, με τοπικό κυρίως χαρακτήρα, έλαβαν χώρα στην ελληνική επικράτεια σε όλη τη διάρκεια της Οθωμανικής σκλαβιάς. Το κίνημα του

#### **Κροκόδειλου Κλαδά**

στη Λακωνία, το κίνημα του

#### **Διονυσίου του Φιλοσόφου**

στη Θεσσαλία, τα

#### **Ορλωφικά**

στην Πελοπόννησο, ο

#### **Κατσώ νης**

στο Αιγαίο, οι αγώνες των

#### **Σουλιωτών**

στην Ήπειρο, Ο

#### **Ευθύμιος**

#### **Βλαχάβας**

στη Θεσσαλία, οι αγώνες των κλεφτών του καπετάν

#### **Ζαχαριά**

στην Πελοπόννησο και των κλεφτών σε όλη την Ελλάδα, είναι μόνο μερικά παραδείγματα που δείχνουν την αδιάκοπη και συνεχή πάλη του ελληνικού έθνους με τους τυράννους του στα 400 χρόνια της σκλαβιάς.

Ακόμα να αναφέρουμε τη μαρτυρική θυσία του **Ρήγα Βελεστινλή** στα 1798, το Θούριό του, τη Χάρτα του και το πόσο βοήθησαν στην αφύπνιση και στη συνείδηση της θέσης των

Ελλήνων. Ο Ρήγας υπήρξε ο πρωτεργάτης και ο πρόδρομος του ξεσηκωμού του γένους. Χωρίς το Ρήγα και βεβαίως τον άλλο μεγάλο του γένους, τον

**Αδαμάντιο Κοραή**

, ίσως το 21 να μην υπήρχε ή να αργούσε πολύ να έρθει.

**Όπως τότε, έτσι και σήμερα, στις δύσκολες μέρες που περνάει η χώρα μας, υπάρχουν γνήσιες, αυθεντικές και υγιείς πατριωτικές δυνάμεις, που δεν αλλοτριώθηκαν που δε συμβιβάστηκαν στις σειρήνες της παγκοσμιοποίησης και του ατομικισμού, ίσως κρυμμένες, ίσως σε λανθάνουσα και υποβόσκουσα κατάσταση, που σίγουρα όμως θα βρουν τη δύναμη, το κουράγιο, την υπερηφάνεια, την αξιοπρέπεια, τη θέληση και την ορμή για να βγάλουν τη χώρα μας από το τέλμα και το βούρκο και να την οδηγήσουν στην πρόοδο και την προκοπή**. Κι αυτό γιατί διαχρονικά ο ελληνικός λαός, πέρα από τα πολλά ελαττώματά του, διαθέτει και διαθέτει και πολλές αρετές που πάντα μέσα στην ομίχλη, στην καταχνιά και το σκοτάδι, ίσως με πολύ κόπο και προσπάθεια βέβαια, αλλά πάντα έβρισκε τη χαραμάδα που οδηγεί στο φως, στην Ελευθερία και στην αξιοπρέπεια. Ίσως οι δύσκολοι καιροί να μας οδηγήσουν σε σκέψη και προβληματισμό για να σκεφτούμε ποιο είμαστε, από πού προερχόμαστε, που ήμασταν, τι θέλουμε, που θέλουμε να πάμε και τι μας πρέπει.



Το άρθρο έχει {hits}678{/hits} αναγνώσεις

